

Janusz Kruk

Michałowice, pow. Kraków

Informator Archeologiczny : badania 1, 35-36

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

M I C H A Ł O W I C E, pow. Kraków

Zakład Archeologii Małopolski

IHKM PAN

Badania prowadził mgr Janusz Kruk, finansował IHKM PAN.

Stanowisko I w Michałowicach położone jest na niewysokim wzniesieniu cyfłowato wcinającym się w Dolinę Dżubni. Przeprowadzone tu wstępne prace wykopaliskowe miały na celu określenie przynależności kulturowej i chronologii znalezisk jak również charakteru oraz gęstości osadnictwa.

Przebadano łącznie obszar 250 m². Wyeksplorowano trzy wykopy usytuowane na stoku południowym i w części grzbietowej wzniesienia. W wykopach położonych na stoku - calec osiągnięto na głębokości 0,90 - 1,00 m, natomiast w części wierzchniowej - czysty less odsłonięto już na głębokości 0,30 m.

Odkryto i przebadano dziewiętnaście jam oraz grób szkieletowy kultury ceramiki wstęgowej rytej lub kultury lendzielskiej wyposażony w kilkanaście wiórów krzemienych i szydła kościane. Jamy miały przeważnie kształt trapezowaty lub półkolisty a głębokość od 0,70 - 2,00 m. W rzutach rysowały się w formie owalnych lub nieregularnych zaciemnień o średnicy 0,80 - 2,30 m. Większość obiektów dostarczyła sporej ilości materiału archeologicznego. Wydobyte zabytki pozwoliły przydzielić cztery jamy - do kultury ceramiki wstęgowej, dwanaście do kultury lendzielskiej i jedną - do kultury pucharów lejowatych. Przynależność trzech pozostałych obiektów nie została jednoznacznie określona.

Do szczególnie interesujących odkryć należy zaliczyć wspomniany już grób szkieletowy ze starszego neolitu oraz jamy XII i XIV, które tworzyły kompleks ziemiankowy z paleniskiem należący do kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Badania pozwoliły na rozpoznanie stopnia udziału poszczególnych kultur neolitycznych w zasiedleniu osady. I tak, najliczniej reprezentowane jest osadnictwo kultury lendzielskiej, rzadsze są ślady kultury ceramiki wstęgowej rytej, a zabytki należące do kultury pucharów lejowatych są prawdopodobnie śladem jedynie epizodycznej penetracji wzniesienia.

M I E C H O W S K A Wyżyna - dorze-
cze rz. D Ł U B N I

Zakład Archeologii Małopolski
IHKM PAN

Badania prowadził mgr Janusz Kruk, finansował - IHKM PAN.

W dorzeczu rzeki Dłubni /zachodni skraj Wyżyny Miechowskiej/ przeprowadzono poszukiwawczo-weryfikacyjne badania powierzchniowe. Prace podjęte zostały zgodnie z planem ZAM, obejmującym badanie działalności osadniczej ludów neolitycznych na obszarze lessów krakowsko-miechowskich. Celem poszukiwań było uzyskanie materiałów do szczegółowej analizy ówczesnej sytuacji osadniczej tego regionu, zwłaszcza zaś - ustalenie stref zasiedlenia poszczególnych kultur i ich związku z warunkami naturalnymi.

W czasie sześciotygodniowych badań terenowych odkryto 56 nowych stanowisk, w tym 49 z epoki neolitu i z okresu wczesnego brązu /kultury: ceramiki wstęgowej rytej, lendzielskiej, pucharów lejowatych, ceramiki promienistej, mierzanowickiej i trzcinińskiej/. Zweryfikowano 27 dawniej znanych punktów osadniczych, przy czym udało się ustalić przynależność kulturową niemal wszystkich nieokreślonych dotąd stanowisk.

Już wstępne wyniki przeprowadzonych badań, pozwalają na uchwycenie dynamiki osadnictwa neolitycznego i wczesnobrązowego w dorze-